

REDcert

Zasady systemowe dotyczące odpadów i pozostałości

w celu realizacji rozporządzeń w sprawie zgodności
biomasy z zasadami zrównoważonego rozwoju

(rozporządzenia BioSt-NachV i Biokraft-NachV)

oraz 36. rozporządzenia w sprawie realizacji federalnej
ustawy o ochronie przed imisjami (BImSchV)

wersja 06

Wstęp	3
1 Zakres zastosowania	3
2 Możliwość podwójnego zaliczenia biopaliw	4
2.1 Wymagania ogólne	4
2.2 Wymagania dotyczące możliwości identyfikacji oraz dokumentacji	6
3 Pozostałe właściwe dla poszczególnych etapów wymagania dotyczące dokumentacji	10
3.1 Przedsiębiorstwa skupu	10
3.2 Wymagania dotyczące (ostatnich) jednostek łącznikowych	11
3.2 Wymagania dotyczące dostawców	12
4 Kontrole możliwości podwójnego zaliczenia	13
4.1 Regulacja szczególna dotycząca małych i najmniejszych przedsiębiorstw	14
5 Regulacja wyjątkowa dotycząca placów przeładunkowych	16
6 Regulacja wyjątkowa w zakresie obowiązywania rozporządzenia w sprawie zrównoważonego rozwoju Biokraft-NachV	18
7 Regulacja wyjątkowa w zakresie obowiązywania rozporządzenia w sprawie zrównoważonego rozwoju BioSt-NachV	19
Załącznik 1	21

Wstęp

Mając na celu ochronę klimatu oraz redukcję obecnej emisji dwutlenku węgla należy podejmować działania promujące wykorzystanie zrównoważonej biomasy do celów energetycznych. Przez wdrożenie dyrektywy 2009/28/WE ustalone zostały wymagania zrównoważonego rozwoju dotyczące wykorzystania biomasy w celach energetycznych. Na mocy rozporządzenia w sprawie wytwarzania prądu z biomasy zrównoważonej (BioSt-NachV) oraz rozporządzenia w sprawie wytwarzania paliw z biomasy zrównoważonej (Biokraft-NachV) dokonano transpozycji prawa zawartego w wyznaczonych przez Unię Europejską ramach dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii w zakresie kryteriów zrównoważonego rozwoju biopaliw i paliw płynnych do krajowego porządku prawnego. Założenia zawarte w powyższych rozporządzeniach dotyczą wszystkich przedsiębiorstw całego łańcucha produkcyjnego, przetwórczego i dostawczego łącznie z operatorem instalacji lub jednostką zobligowaną do prowadzenia dokumentacji, o której mowa w niemieckiej ustawie o podatku energetycznym lub federalnej ustawie o ochronie przed emisjami (BimSchG). Każde przedsiębiorstwo zajmujące się produkcją i dostawą biomasy, która spełnia wymagania określone w rozporządzeniach, musi przyjąć na siebie zobowiązanie do przestrzegania uznawanego systemu certyfikacji. Takim systemem certyfikacji jest właśnie REDcert.

1. Zakres zastosowania

Niniejszy dokument opisuje kryteria wymagań oraz dokumentację i proces dokumentowania dla jednostek łącznikowych i dostawców działających w obszarze odpadów i pozostałości i będących uczestnikami systemu REDcert. Niniejsze wytyczne stanowią doprecyzowanie obowiązujących zasad systemowych dla nabywców pierwotnych, (ostatnich) jednostek łącznikowych oraz dla dostawców. Jednostkami łącznikowymi są:

- Przedsiębiorstwa, które po raz pierwszy przyjmują odpady lub pozostałości od przedsiębiorstw przekazujących odpady lub od gospodarstw prywatnych, są **nabywcami pierwotnymi / przedsiębiorstwami zbiórki odpadów** w myśl rozporządzenia w sprawie zrównoważonej biomasy (Biokraft-NachV). Z reguły są to przedsiębiorstwa, które zajmują się zbiórką, uzdatnianiem i przetwarzaniem odpadów. Do przedsiębiorstw zbiórki odpadów zalicza się również prywatne lub komunalne punkty recyclingowe. Przedsiębiorstwa, u których ma miejsce zwykle mechaniczne uzdatnianie (sedymentacja, filtracja) odpadów / pozostałości, tak długo zaliczane są do nabywców pierwotnych / punktów zbiórki, a nie do instalacji konwersji, jak długo materiał wyjściowy

oraz materiał po jego mechanicznym uzdatnieniu jest sklasyfikowany i zadeklarowany pod tym samym kodem odpadów. Występujące w niniejszym dokumencie oraz w listach kontrolnych REDcert pojęcia takie jak „nabywca pierwotny”, „przedsiębiorstwo zbiórki odpadów” oraz „punkt zbiórki” są pojęciami równorzędnymi.

- Przedsiębiorstwa, w których biomasa pochodząca z odpadów i pozostałości uzdatniana jest do wymaganego poziomu jakości w związku z jej zastosowaniem do produkcji biopaliw lub energii elektrycznej, są **ostatnimi jednostkami łącznikowymi** w myśl rozporządzeń w sprawie zrównoważonej biomasy. Mogą nimi być instalacje do produkcji biodiesla, biogazownie lub odpowiednie instalacje do uzdatniania.

Dostawcy zarejestrowani w systemie REDcert i działający pomiędzy wyżej wymienionymi jednostkami łącznikowymi lub za nimi podlegają obowiązkowym kontrolom oraz certyfikacji. Federalny Instytut Rolnictwa i Wyżywienia (BLE) akceptując system REDcert jako system certyfikacji zgodny z wymogami rozporządzeniami w sprawie zrównoważonego rozwoju zezwolił na jego użytkowanie we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej oraz na Ukrainie. Na stronie internetowej <http://www.redcert.de> w zakładce (Dokumenty⇒Materiały) dostępny jest wykaz państw, w których aktualnie zezwala się na funkcjonowanie systemu REDcert w ramach 36. rozporządzenia w sprawie realizacji federalnej ustawy o ochronie przed emisjami).

1. Możliwość podwójnego zaliczenia biopaliw

2.1. Wymagania ogólne

Jedynie biopaliwa wyprodukowane z biomasy określonej w rozporządzeniu w sprawie biomasy i spełniające wymagania rozporządzenia w sprawie zrównoważonego rozwoju (Biokraft-NachV) mogą być zaliczane w celu wypełnienia obowiązkowego udziału procentowego biopaliw i mogą korzystać z preferencji podatkowych. Warunkiem możliwości zaliczenia biopaliw w celu wypełnienia obowiązkowego udziału procentowego biopaliw jest posiadanie przez nie właściwości określonych w § 37b zdanie 1 rozporządzenia w sprawie realizacji federalnej ustawy o ochronie przed emisjami.

Od 1 stycznia 2011 roku udział biopaliw wytworzonych z odpadów, pozostałości, niespożywczego materiału celulozowego oraz z materiału lignocelulozowego mnoży się przez dwa i w ten sposób zalicza w celu wypełnienia obowiązkowego udziału procentowego biopaliw.

W myśl 36. rozporządzenia w sprawie realizacji federalnej ustawy o ochronie przed emisjami biopaliwa objęte możliwością podwójnego zaliczenia to takie biopaliwa, które w całości lub częściowo zostały wytworzone z materiałów, o których mowa w § 7 ust. 1 rozporządzenia. Listę materiałów odpowiadających wymogom określonym w § 7 ust. 1 prowadzi Federalny Instytut Rolnictwa i Wyżywienia (BLE). Lista ta jest listą zamkniętą i obowiązuje od dnia podania jej do wiadomości w systemie REDcert.

Weryfikację, czy dany materiał jest odpadem czy nie, należy przeprowadzić w oparciu o definicję odpadów zawartą w niemieckiej ustawie o odpadach i recydingu (KrWG). Jeżeli w oparciu o tę ustawę materiał zostanie zdefiniowany jako odpad, to w takiej sytuacji należy go przyporządkować do kodu odpadów stosownie do rozporządzenia w sprawie wykazu odpadów. Należy przy tym zwracać uwagę na fakt, że grupy materiałowe znajdujące się w wykazie odpadów i opatrzone kodem odpadów nie zawsze są odpadami. W tym zakresie należy przestrzegać wytycznych określonych w §§ 4 i 5 ustawy o odpadach i recydingu. W każdym pojedynczym przypadku należy zbadać, czy spełnione zostały przesłanki wynikające z § 3 ust. 1 ustawy o odpadach i recydingu, oraz czy dany materiał jest odpadem, czy też nie. Wnosząc a contrario oznacza to, że jeżeli właściwy organ sklasyfikował konkretną partię materiałów pod jednym kluczem odpadów, to materiały te automatycznie stają się odpadami. Dalsze wykorzystanie materiału zawsze musi odbywać się w kolejności wynikającej z § 6 ustawy o odpadach i recydingu w związku z § 7 ust. 3 rozporządzenia 36. BImSchV. Oznacza to, że w odniesieniu do materiałów odpadowych w myśl rozporządzenia 36. BImSchV zawsze konsekwentnie należy stosować postanowienia ustawy o odpadach i recydingu. Powyższe dotyczy również dokumentacji zatwierdzonych strumieni odpadów, sposobów unieszkodliwiania i recydingu oraz odpowiednich numerów kodów odpadów. Dotyczy to również odpadów powstałych za granicą.

Biopaliwa, które w całości lub częściowo zostały wytworzone z olejów lub tłuszczów zwierzęcych, nie są zaliczane w celu wypełnienia obowiązkowego udziału procentowego biopaliw ani pojedynczo, ani podwójnie. Jednakże nic nie stoi na przeszkodzie, żeby biopaliwo pochodzenia roślinnego zostało uwzględnione przy wypełnianiu obowiązkowego udziału procentowego biopaliw w sytuacji, gdy do jego zanieczyszczenia elementami zwierzęcymi doszło w sposób niezamierzony oraz gdy nie można było zapobiec temu zanieczyszczeniu. Ponadto naruszenie obowiązku unikania powstawania odpadów (np. pozorowane użycie olejów roślinnych w procesie smażenia) skutkuje brakiem możliwości podwójnego zaliczenia. Dodatkowo Federalny Instytut Rolnictwa i Wyżywienia prowadzi listę kodów dla biopaliw ciekłych i gazowych wytworzonych z materiałów stosownie do § 7 ust. 1

rozporządzenia 36 BImSchV. Te kody są wymagane do ustawień w państwowej aplikacji internetowej Nabisy. Uczestnicy systemu REDcert mogą wnioskować o zmianę list. We wniosku należy szczegółowo opisać konieczność zmiany.

Federalny Instytut Rolnictwa i Wyżywienia dokona ewentualnych zmian list wyłącznie za zgodą Federalnego Ministerstwa Wyżywienia, Rolnictwa i Ochrony Konsumenta (BMELV).

2.2. Wymagania dotyczące możliwości identyfikacji oraz dokumentacji

Opublikowane dnia 30 listopada 2012 roku w Federalnym Dzienniku Ustaw część I rozporządzenie dotyczące zmiany rozporządzenia w sprawie realizacji regulacji w zakresie obowiązkowego udziału procentowego biopaliw wprowadza w życie kilka istotnych zmian dotyczących biopaliw ciekłych i gazowych wprowadzanych do obrotu po 1 stycznia 2013 roku, które mnoży się przez dwa i w ten sposób zalicza na poczet obowiązkowego udziału procentowego biopaliw. Poniżej szczegółowy opis tych zmian.

Przedsiębiorstwa przekazujące odpady lub pozostałości do przedsiębiorstw zajmujących się zbiórką, uzdatnianiem i przetwarzaniem odpadów zobowiązane są potwierdzić odbiorcy towaru, że dostarczone przez nich odpady lub pozostałości to biomasa w myśl rozporządzenia w sprawie biomasy. W celu udzielenia takiego potwierdzenia należy wypełnić formularz urzędowy „Oświadczenie własne dla dostawy odpadów lub pozostałości do produkcji biopaliw w ramach 36. rozporządzenia w sprawie realizacji federalnej ustawy o ochronie przed imisjami – w sprawie realizacji regulacji w zakresie obowiązkowego udziału procentowego biopaliw w związku z rozporządzeniem w sprawie zrównoważonej biomasy (Biokraft-NachV), a następnie przekazać je odbiorcy biomasy. Formularz znajduje się na stronie internetowej REDcert <http://www.redcert.de> w zakładce Dokumenty. Formularz może być wykorzystany dla każdej pojedynczej dostawy lub dla wszystkich dostaw realizowanych w ramach jednej umowy lub jednego kontraktu. W przypadku wykorzystania oświadczenia własnego w odniesieniu do wszystkich dostaw realizowanych w ramach jednej umowy lub jednego kontraktu należy obligatoryjnie podać numer kontraktu lub umowy. Ponadto dla poszczególnych materiałów wyjściowych, o których mowa w § 7 ust. 1 rozporządzenia 36. BImSchV, istnieje możliwość przeniesienia odpowiedniej treści oświadczenia własnego słowo w słowo jako tekst do umowy zawartej przez przedsiębiorstwo zbiórki odpadów z przedsiębiorstwem, w którym doszło do powstania odpadów lub pozostałości (przedsiębiorstwo wytwarzające odpady). Oświadczenie własne samo w sobie lub jako integralna część umowy obowiązuje przez okres nie dłuższy niż jeden rok od daty jego sporządzenia.

Dla odpadów i pozostałości pochodzących z gospodarstw prywatnych punkt zbiórki nie potrzebuje żadnego oświadczenia własnego. Pimimo tego odpady i pozostałości pochodzące z gospodarstw prywatnych mogą być objęte zakresem obowiązywania certyfikacji stosownie do rozporządzenia 36 BimSchV w związku z rozporządzeniem Biokraft-NachV.

Prowadząc zbiórkę zużytych tłuszczów i olejów spożywczych punkt zbiórki zobowiązany jest zapewnić, że zbiórka obejmuje wyłącznie zużyte oleje i tłuszcze roślinne, które nie są zanieczyszczone odpadami / olejami / tłuszczami pochodzenia roślinnego. Ponadto obowiązują następujące warunki:

- Punkt zbiórki musi zapewnić, że zbiórka zużytych tłuszczów i olejów roślinnych pochodzących z gospodarstw prywatnych odbywa się wyłącznie pod nadzorem – np. do zamkniętych kontenerów w miejscu lokalizacji przedsiębiorstwa zbiórki odpadów.
- Kontenery/zbiorniki muszą zawierać dobrze widoczne oznaczenie, że można do nich wlewać wyłącznie zużyte oleje roślinne oraz że zabrania się wlewania olejów i tłuszczów pochodzenia zwierzęcego.

Ponadto punkt zbiórki zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji obejmującej ilości zużytych olejów i tłuszczów spożywczych przyjętych od gospodarstw prywatnych. Ewidencje te mają umożliwiać klarowne przyporządkowanie zebranych ilości do ustalonego okresu prowadzenia zbiórki. Maksymalny okres prowadzenia zbiórki, jaki może ustalić sobie punkt zbiórki, wynosi jeden miesiąc. Powyższe wymaga sporządzenia odpowiedniej dokumentacji. Ewidencje należy prowadzić w taki sposób, żeby w ramach dokumentacji istniało jednoznaczne rozgraniczenie pomiędzy ilościami zużytych tłuszczów i olejów spożywczych zebranych od gospodarstw prywatnych od tych ilości zużytych tłuszczów i olejów spożywczych, które w tym samym okresie zostały zebrane od przedsiębiorstw wytwarzających odpady.

W przypadku odpadów i pozostałości chodzi o to, żeby możliwość identyfikacji biomasy była zabezpieczona nie przez system bilansowania masy, ale w oparciu o zasady **tożsamości**.

Federalny Instytut Rolnictwa i Wyżywienia definiuje pojęcie tożsamości w ten sposób, że materiały, które uzasadniają możliwość podwójnego zaliczenia, muszą być fizycznie w całości lub częściowo wykorzystane do produkcji biopaliwa.

Partia to określona ilość materiału wyprodukowanego przy użyciu tych samych materiałów wyjściowych oraz w tych samych warunkach.

Warunkiem osiągnięcia tego jest stworzenie zrozumiałego powiązania ewidencji w systemie gospodarki towarowej lub ewidencji wewnątrzzakładowych z każdymi fizycznymi dostawami

materiału. W związku z powyższym uczestnicy obrotu gospodarczego zobowiązani są do spełnienia następujących wymagań:

- W momencie przyjęcia towaru na każdej partii materiału stosownie do § 7 ust. 1 rozporządzenia 36. BlmSchV należy jednorazowo umieścić numer identyfikacyjny (numer partii) i wprowadzić do systemu gospodarki towarowej;
- Pod tym numerem partii należy prowadzić dokumentację dotyczącą rodzaju materiału, zaszeregowania zgodnie z § 7 ust. 1 zdanie 1 numer 1 do 4 rozporządzenia 36. BlmSchV (odpad, pozostałość, niespożywczy materiał celulozowy, materiał lignocelulozowy), ilość tego materiału wyrażoną w tonach lub metrach sześciennych, oraz datę otrzymania towaru;
- Pomiędzy świadectwami dostawy, fakturami, inną dokumentacją dostawy a każdą pojedynczą partią materiału musi istnieć zrozumiałe powiązanie. Na każdym z tych dokumentów należy umieścić numer partii;
- Należy udokumentować datę wydania materiału;
- W procesach wewnętrzzakładowych do każdej pojedynczej partii należy przyporządkować wskaźnik konwersji i wynikające z tego zmiany ilościowe. Dotyczy to również zwykłego fizycznego uzdatniania. Zmiany ilościowe (relacje input/output) spowodowane takim uzdatnianiem zawsze należy udokumentować, a kontroler prowadzący kontrolę dokona sprawdzenia i weryfikacji tej dokumentacji;
- Z dokumentacji wewnętrzzakładowej zawsze musi wynikać, w którym miejscu znajduje się dana partia materiału;
- Jeżeli w procesie wewnętrzzakładowym dojdzie do mieszania różnych partii tego samego materiału (utworzenie partii zbiorczej), to tak utworzonej partii zbiorczej może zostać nadany nowy numer partii pod warunkiem, że zachowana zostaje możliwość identyfikacji poszczególnych partii wyjściowych;
- Dopuszcza się możliwość mieszania materiału objętego możliwością podwójnego zaliczenia z materiałem, dla którego możliwość podwójnego zaliczenia nie występuje;
- Co do zasady mieszanie materiału zrównoważonego z materiałem niezrównoważonym nie jest możliwe. Wyjątkowo zezwala się na mieszanie takich materiałów wyłącznie w ramach procesu produkcji biopaliwa w ostatniej jednostce łącznikowej pod warunkiem zapewnienia możliwości identyfikacji biopaliwa aż do momentu powstania materiałów wyjściowych zgodnie z zasadami tożsamości;
- Wprawdzie w ramach procesu produkcji dopuszcza się możliwość mieszania materiałów wyjściowych pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, to jednak niezależnie od

zasadniczej dopuszczalności takiego mieszania nawet znikomy udział tłuszczu zwierzęcego wykorzystanego w produkcji biopaliwa powoduje, że nie tylko ten udział, ale cały produkt powstały w wyniku takiego mieszania nie może być zaliczony do obowiązkowego udziału procentowego biopaliw, o czym decyduje § 37b zdanie 13 federalnej ustawy o ochronie przed imisjami. Jeżeli zatem w ramach procesu produkcji dojdzie do częściowego zmieszania olejów i tłuszczów z materiałem roślinnym, to w związku z powyższym dla części roślinnej nie ma możliwości wystawienia zaświadczenia o podwójnym liczeniu (Doppelgewichtungsnachweis).

Ewidencjami mogą być świadectwa dostawy, faktury oraz inne dokumenty towarzyszące sporządzone w formie pisemnej lub elektronicznej oraz ewidencje prowadzone na urządzeniach do elektronicznego przetwarzania danych. Podmioty uczestniczące w obrocie gospodarczym zobowiązane są do przechowywania tych ewidencji co najmniej przez okres dziesięciu lat licząc od daty sporządzenia dokumentacji lub od daty przyjęcia towaru.

Sporządzanie bilansu masy dopuszczalne jest dopiero od wydania towaru u producenta biopaliwa do podmiotu zobowiązanego do uzyskania udziału procentowego biopaliw. Ogólne wytyczne dotyczące systemu bilansu masy zgodnego z systemem certyfikacji zostały przedstawione w dokumencie REDcert zatytułowanym „Zasady systemowe dotyczące sporządzania bilansu masy stosownie do rozporządzeń w sprawie zrównoważonego rozwoju (BioSt-NachV oraz Biokraft-NachV).

Co do zasady obowiązują wymagania dotyczące prowadzenia kompletnych i zrozumiałych ewidencji pozwalających na identyfikację ilości zrównoważonej biomasy podczas przyjęcia i wydania towaru niezależnie od rodzaju przedsiębiorstwa i poszczególnych etapów systemu. W ramach sporządzania bilansu masy istnieje taka możliwość, żeby zakłady lub przedsiębiorstwa, które w łańcuchu produkcji i dostaw zlokalizowane są za ostatnią jednostką łącznikową, były w stanie przenieść właściwość polegającą na zdolności do podwójnego zaliczenia na inną partię zawierającą taką samą ilość biopaliwa tego samego rodzaju (np. biodiesel, bioetanol) przy równoczesnym zachowaniu warunków, o których mowa w § 17 rozporządzenia Biokraft-NachV. W ramach procesu dokumentowania oprócz dokumentacji za pomocą świadectw dostawy, faktur i innych dokumentów należy korzystać z państwowej aplikacji internetowej o nazwie Nabisy. Nie zezwala się na korzystanie z innej bazy danych.

3. Pozostałe właściwe dla poszczególnych etapów wymagania dotyczące dokumentacji

Opisane w punkcie 2 wymagania dotyczące możliwości identyfikacji i dokumentacji obowiązują na wszystkich etapach objętych zakresem obowiązywania rozporządzeń Biokraft-NachV oraz 36. BImSchV. Poniżej przedstawione zostały pozostałe wymagania systemowe REDcert, dotyczące nabywców pierwotnych, (ostatnich) jednostek łącznikowych oraz dostawców, właściwe dla zakresu obowiązywania rozporządzenia 36. BImSchV.

3.1 Przedsiębiorstwa skupu

W zakresie odpadów i pozostałości przedsiębiorstwo skupu przyjmując towar zobowiązane jest do sporządzenia następującej dokumentacji:

- nazwy wszystkich przedsiębiorstw, od których otrzymuje odpady lub pozostałości
- potwierdzenie, że dostarczony odpad lub pozostałość to wyłącznie biomasa w myśl rozporządzenia w sprawie biomasy (**oświadczenie własne**)
- potwierdzenie, że dostarczony odpad lub pozostałość to wyłącznie materiały w myśl § 7 rozporządzenia 36. BImSchV (**oświadczenie własne**)
- dokumenty dostawy dla każdej skupionej ilości odpadów lub pozostałości (**np. świadectwo dostawy**)
- jeżeli dokumenty dostawy nie zawierają takich informacji, to przy każdej dostawie należy podać:
 - rodzaj dostarczonych odpadów lub pozostałości, ewentualnie kod odpadu zgodnie z rozporządzeniem w sprawie bioodpadów
 - datę przyjęcia odpadów lub pozostałości,
 - ilość odpadów lub pozostałości
- ewentualnie emisje gazów cieplarnianych¹ w wartościach absolutnych w przypadku obliczeń indywidualnych lub na żądanie odbiorcy biomasy lub informację, czy (częściowe) wartości standardowe powinny mieć zastosowanie w odniesieniu do przyjętej zrównoważonej biomasy.

¹ „Cykl życia emisji gazów cieplarnianych pochodzących z odpadów, pozostałości poźniwnych takich jak słoma, wyłoki trzciny cukrowej, kolby kukurydzy i skorupki orzecha oraz pozostałości poprodukcyjne aż do momentu zbioru tych materiałów ustala się na poziomie zerowym. (Rozporządzenia w sprawie zrównoważonego rozwoju BioSt-NachV i Biokraft-NachV, załącznik 1)

Umowy sprzedaży lub dokumentację mającą charakter umów sprzedaży oraz umowy z osobami trzecimi, którym powierzono zadania związane z obsługą odpadów lub pozostałości, należy zachować dla właściwej jednostki certyfikującej w celu umożliwienia jej przeprowadzenia czynności sprawdzających.

Ponadto zachodzi konieczność podjęcia wewnątrzzakładowych ustaleń i sporządzenia wewnątrzzakładowej dokumentacji w zakresie kompetencji i odpowiedzialności związanych z kontrolą dokumentacji dostaw oraz z zaszeregowaniem i zaksięgowaniem dostarczonych odpadów i pozostałości jako biomasy zrównoważonej w systemie gospodarki towarowej.

3.2 Wymagania dotyczące (ostatnich) jednostek łącznikowych

Obowiązują wymagania dotyczące (ostatnich) jednostek łącznikowych, opisane w dokumencie REDcert zatytułowanym „Zasady systemowe dla etapu procesu „ostatnia jednostka łącznikowa” w celu realizacji rozporządzeń w sprawie zgodności biomasy z zasadami zrównoważonego rozwoju,” przy czym pojęcia „biomasa zrównoważona” oraz „odpady i pozostałości” są pojęciami równorzędnymi.

Jednakże zapewnienie pochodzenia biomasy – stosownie do wyjaśnień w punkcie 2.2. – musi odbyć się zgodnie z zasadami **tożsamości**. Możliwość identyfikacji biomasy przez system bilansu masy jest na tym etapie niedopuszczalna.

Wiążące są ponadto wytyczne Federalnego Ministerstwa Finansów oraz Federalnego Instytutu Rolnictwa i Wyżywienia dotyczące poświadczeń oraz częściowych poświadczeń zrównoważonego rozwoju. W myśl powyższego dla biopaliw wytworzonych z odpadów i pozostałości, które powinny być policzone podwójnie (podwójne liczenie biopaliw stosownie do § 7 rozporządzenia 36.BImSchV), należy sporządzać oddzielne poświadczenia zrównoważonego rozwoju.

Zarządzając poświadczeniami w aplikacji internetowej Nabisy nie ma możliwości zintegrowania tych poświadczeń zrównoważonego rozwoju z poświadczeniami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biopaliw, które nie zostały wytworzone z materiałów wskazanych w § 7 rozporządzenia 36. BImSchV.

Oprócz poświadczenia zrównoważonego rozwoju stosownie do rozporządzenia Biokraft-NachV należy dodatkowo sporządzić zaświadczenie o podwójnym liczeniu dla tych biopaliw, które powinny być liczone podwójnie. Zaświadczenie o podwójnym liczeniu dla określonej dostawy (partii) należy sporządzić nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty

wytworzenia biopaliwa. Zaświadczenie o podwójnym liczeniu zawsze sporządzane jest i zarządzane w aplikacji Nabisy razem z powiązaniem z nim poświadczeniem zrównoważonego rozwoju. Objęta certyfikacją jednostka łącznikowa zanim po raz pierwszy sporządzi zaświadczenie o podwójnym liczeniu musi zostać poddana kontroli na miejscu. Kontrolę na miejscu prowadzi jednostka certyfikująca, którą Federalny Instytut Rolnictwa i Wyżywienia uznał za jednostkę spełniającą wymagania określone w rozporządzeniu 36. BImSchV. Po przeprowadzeniu kontroli należy wystawić świadectwo zgodności odpowiednio do wytycznych Federalnego Instytutu Rolnictwa i Wyżywienia. Dodatkowo na świadectwie zgodności należy wpisać numer ważnego w danym momencie certyfikatu. Świadectwa zgodności należy przesłać do Federalnego Instytutu Rolnictwa i Wyżywienia oraz do REDcert w terminie 24 godzin po ich sporządzeniu. Dopiero po przedłożeniu tych świadectw zgodności ostatnie jednostki łącznikowe zostaną odblokowane w aplikacji nabisy i możliwe będzie sporządzenie zaświadczenia o podwójnym liczeniu. W odniesieniu do biopaliw, które częściowo zostały wytworzone z materiałów objętych możliwością podwójnego liczenia stosownie do § 7 rozporządzenia 36. BImSchV, zaświadczenie o podwójnym liczeniu sporządza się jedynie dla tej części materiału. Natomiast w przypadku biopaliw, które zostały wytworzone z różnych materiałów objętych możliwością podwójnego liczenia, zaświadczenie o podwójnym liczeniu sporządza się osobno dla każdego materiału i przypadającej na ten materiał ilości biopaliwa objętego możliwością podwójnego liczenia.

3.3 Wymagania dotyczące dostawców

Odmienne wymagania dotyczące dostawców zlokalizowanych za ostatnią jednostką łącznikową (producenci biopaliw) poruszają kwestie szczegółów związanych z administrowaniem (częściowymi) poświadczeniami zrównoważonego rozwoju, o czym była mowa w punkcie 3.2. Ponadto dostawcy zlokalizowani za ostatnią jednostką łącznikową w przypadku posiadania odpowiednich uprawnień dostępowych sporządzają (częściowe) zaświadczenia o podwójnym liczeniu korzystając z państwowej aplikacji internetowej Nabisy. Częściowe zaświadczenia o podwójnym liczeniu zawsze sporządza się i zarządza razem z powiązaniem z nim częściowym poświadczeniem zrównoważonego rozwoju. Wniosek o uzyskanie dostępu do aplikacji internetowej Nabisy może być złożony przez objętych certyfikacją uczestników systemu REDcert za pośrednictwem REDcert. Odpowiedni formularz znajduje się na stronie internetowej <http://www.redcert.de> w zakładce Dokumenty / Materiał.

Pozostałe wymagania opisane są w dokumencie „Dokumentacja systemowa dla etapu procesu „dostawcy” w celu realizacji rozporządzeń w sprawie zrównoważonej biomasy (BioSt-NachV oraz Biokraft-NachV). Tutaj również takie pojęcia jak „zrównoważona biomasa” oraz „odpady i pozostałości” są pojęciami równorzędnymi. W przypadku dostawców zlokalizowanych przed ostatnią jednostką łącznikową możliwość identyfikacji zostaje zapewniona wyłącznie w oparciu o zasady tożsamości.

4. Kontrole możliwości podwójnego zaliczenia

Wszystkie jednostki łącznikowe na całej długości łańcucha wartości w okresie obowiązywania certyfikatu oprócz kontroli stanowiącej podstawę przyznania certyfikatu poddawane są dodatkowym kontrolom przeprowadzanym na miejscu trzy razy w roku, przy czym należy zapewnić możliwie równomierne rozłożenie tych kontroli na miejscu w okresie obowiązywania certyfikatu. W ramach tych kontroli sprawdza się przestrzeganie wymagań określonych w § 7 rozporządzenia 36. BImSchV.

Również przedsiębiorstwa i dostawcy zlokalizowani pomiędzy jednostkami łącznikowymi oraz za takimi jednostkami zobowiązani są do wypełniania wytycznych systemu oraz wymagań określonych w § 7 rozporządzenia 36. BImSchV, w związku z czym objęci są oni obowiązkiem kontroli. Kontrole na miejscu należy przeprowadzić nie rzadziej niż raz w roku.

W ramach kontroli na miejscu, prowadzonych w przedsiębiorstwach prowadzących zbiórkę odpadów (u nabywców pierwotnych), kontrolą wrywkową należy objąć również te przedsiębiorstwa, które przekazują odpady lub pozostałości (tak zwane przedsiębiorstwa wytwarzające odpady). Kontrole wrywkowe zawsze stanowią pewnego rodzaju kombinację kontroli księgowych w przedsiębiorstwie prowadzącym zbiórkę odpadów (u nabywcy pierwotnego) oraz kontroli na miejscu w przedsiębiorstwach wytwarzających odpady. Ustalenia dotyczące wyboru obszarów objętych ryzykiem występowania nieprawidłowości oraz zakresu kontroli wrywkowych stanowią wytyczne Federalnego Instytutu Rolnictwa i Wyżywienia i zostały przedstawione w załączniku nr 1.

Pod warunkiem, że

- poziom ryzyka przedsiębiorstw wytwarzających odpady dla przedsiębiorstwa prowadzącego zbiórkę odpadów znajduje się w pierwszej kategorii ryzyka oraz
- wszystkie kontrole wrywkowe w przedsiębiorstwach wytwarzających odpady dają wynik pozytywny, dla przedsiębiorstw prowadzących zbiórkę odpadów, w przypadku których liczba przedsiębiorstw wytwarzających odpady nie przekracza ośmiu

przedsiębiorstw, obowiązują następujące wytyczne: W okresie, w którym zezwala się na przeprowadzenie zalecanych kontroli (12 miesięcy) kontrole wyrywkowe w przedsiębiorstwach wytwarzających odpady dla danego przedsiębiorstwa prowadzącego zbiórkę odpadów muszą objąć do 100% przedsiębiorstw wytwarzających odpady (to znaczy każde przedsiębiorstwo wytwarzające odpady powinno być skontrolowane pod kątem spełniania powyższych warunków maksymalnie jeden raz w zalecanym okresie, a nie wielokrotnie).

Pozostałe konkrety lub wytyczne ze strony Federalnego Instytutu Rolnictwa i Wyżywienia dotyczące rodzaju i treści kontroli lub odstępów czasowych pomiędzy tymi kontrolami obowiązują w systemie REDcert od dnia podania ich do wiadomości / od dnia ich publikacji. W przypadku biomasy wytworzonej z odpadów lub pozostałości nie ma obowiązku dokumentacji kryteriów powierzchniowych w myśl §§ 4-7 rozporządzeń Biokraft-NachV lub BioSt-NachV pod warunkiem, że odpady lub pozostałości nie pochodzą z gospodarki rolnej, leśnej, rybnej lub akwakultur.

4.1 Regulacja szczególna dotycząca małych i najmniejszych przedsiębiorstw

W celu uniknięcia sytuacji, w której związane z certyfikacją jednostek łącznikowych obciążenia, o których mowa w § 2 ust. 3 nr. 1 lit. b (przedsiębiorstwa prowadzące zbiórkę odpadów), stwarzają utrudnienia w rozwoju konkurencyjności, a nawet utrudniają dojście do rynku, odmiennie od wytycznych zawartych w rozdziale 4 wydłuża się okres przeznaczony na przeprowadzenie kontroli w tak zwanych „małych i najmniejszych przedsiębiorstwach.” Kryteriami pozwalającymi zaklasyfikować przedsiębiorstwo do grupy „małych i najmniejszych przedsiębiorstw” są:

- ilość ich „produktywnych lokalizacji” (lokalizacje, które będąc „jednostkami łącznikowymi” wymagają certyfikacji stosownie do rozporządzenia BioKraftNachV w związku z rozporządzeniem 36. BImSchV);
- ich pozycja w ramach grupy przedsiębiorstw oraz
- ich tonaż odpadów / pozostałości, **wprowadzanych na rynek** w związku z produkcją biopaliw w celu ich podwójnego zaliczenia. Oprócz liczby „produktywnych lokalizacji” ważne jest zapewnienie, że z formalnoprawnego punktu widzenia przedsiębiorstwo jest przedsiębiorstwem samodzielnym w ewentualnej grupie przedsiębiorstw. Celem tej regulacji jest wyeliminowanie nadużyć ze strony grup przedsiębiorstw takich jak koncerny, które będąc „dominującą spółką macierzystą” w myśl § 290 ust 2

niemieckiego kodeksu handlowego oraz § 244 ust. 2 niemieckiego kodeksu przedsiębiorstw posiadając własną certyfikację zrównoważonego rozwoju mogłyby rościć sobie prawa do tego, żeby ich spółki zależne traktowane było jako rzekome „małe i najmniejsze przedsiębiorstwa.”

... przy	przedsiębiorstwa skupu / prowadzące zbiórkę są.	
	„małym przedsiębiorstwem”	„najmniejszym przedsiębiorstwem”
liczba produktywnych lokalizacji	1	1
istnienie dominującej spółki macierzystej z własną certyfikacją	nie	nie
roczny tonaż odpadów / pozostałości	≤ 400 ton	≤ 100 ton

Dla tych przedsiębiorstw obowiązują inne okresy, w których należy przeprowadzić kontrole jednostek łącznikowych stosownie do zapisów w rozdziale 4.

typ przedsiębiorstwa	dopuszczalny okres na przeprowadzenie zalecanych kontroli	dodatkowe kontrole na miejscu w okresie obowiązywania certyfikatu
zwykle przedsiębiorstwa	12 miesięcy	3 x w roku łącznie z próbą losową przedsiębiorstwa wytwarzającego odpady
małe przedsiębiorstwa	36 miesięcy	1 x w roku łącznie z próbą losową przedsiębiorstwa wytwarzającego odpady
najmniejsze przedsiębiorstwa	60 miesięcy	co 15 miesięcy łącznie z próbą losową przedsiębiorstwa wytwarzającego odpady.

Do powyższych okresów należy dopasować okresy obowiązywania certyfikatów wystawionych dla tych przedsiębiorstw.

Oprócz kontroli certyfikacyjnych lub dodatkowych kontroli na miejscu w terminie sześciu miesięcy od daty pierwszej certyfikacji należy przeprowadzić kontrolę nadzorczą. Powyższe nie wyklucza możliwości przeprowadzenia dodatkowych kontroli na zasadzie kontroli dodatkowych (w celu sprawdzenia wykonania działań korygujących) lub kontroli specjalnych (z nagłej przyczyny).

W uzasadnionych przypadkach próby skorzystania z prawa do zakwalifikowania przedsiębiorstwa do grupy małych i najmniejszych przedsiębiorstw REDcert może ustalić częstotliwość kontroli tak jak u „zwykłych przedsiębiorstw,” jeżeli zostaną ujawnione okoliczności wskazujące na to, że rzeczywistym motywem skorzystania z regulacji dotyczącej małych i najmniejszych przedsiębiorstw, której celem jest ochrona tych przedsiębiorstw przed przypadkami nadmiernego rygoryzmu, jest ominięcie obowiązujących przepisów w celu uzyskania przewagi rynkowej.

Jeżeli w okresie obowiązywania certyfikatu, który wynosi od 3 do 5 lat, małe lub najmniejsze przedsiębiorstwo dojdzie do wniosku, że w niedającej się przewidzieć przyszłości nie będzie sprzedawać ani przetwarzać żadnego towaru, może zgłosić ten fakt do systemu certyfikacji oraz do jednostki certyfikującej. W takim przypadku dojdzie do zawieszenia kontroli przewidzianych w ramach regulacji dotyczących małych i najmniejszych przedsiębiorstw. Jednakże przedsiębiorstwo zobowiązane jest do natychmiastowego przekazania informacji do systemu certyfikacji oraz do jednostki certyfikującej o wznowieniu sprzedaży/obróbki. Jednostka certyfikująca nie później niż w terminie trzech miesięcy przeprowadzi kontrolę przedsiębiorstw i tym samym dojdzie do wznowienia rytmu kontroli. Stosowne formularze zgłoszeniowe znajdują się na stronie internetowej REDcert www.redcert.de (Dokumenty ⇒ Materiały).

5 Regulacja wyjątkowa dotycząca placów przeładunkowych

W ramach rozporządzenia 36. BImSchV nie przewidziano wyrywkowych kontroli ani dla samych placów ładunkowych, ani dla sposobu ich wykorzystywania. Nie są one traktowane jako zakłady objęte obowiązkiem kontroli pod warunkiem, że w tych lokalizacjach nie ma miejsca żadna z wymienionych czynności:

- dokumentacja przyjęcia i wydania towaru
- ważenie przyjmowanej biomasy
- dłuższe składowanie (powyżej 24 godzin)
- zmiana opakowań (na przykład przelewanie)
- przetwarzanie / uzdatnianie przyjętej biomasy.

Zgodnie z powyższym place przeładunkowe definiuje się jako lokalizacje, w których odbywa się jedynie przygotowanie towaru do transportu. Definicja ta opiera się na wytycznych określonych w niemieckiej ustawie o odpadach i recydingu, w rozporządzeniu w sprawie dokumentowania usuwania odpadów oraz w rozporządzeniu w sprawie materiałów

niebezpiecznych. Zdecydowanie należy przestrzegać wynikających z 36. rozporządzenia BImSchV przepisów dotyczących użytkowania placów przeładunkowych.

W przypadku użytkowania placów przeładunkowych w myśl powyższych regulacji nie ma obowiązku:

1. rejestrowania takiego placu przeładunkowego jako zakładu w bazie danych REDcert, a w związku z tym
2. prowadzenia kontroli wrywkowych.

Uczestnik systemu chcąc skorzystać z regulacji wyjątkowej musi oprócz powyższych regulacji ustawowych spełniać następujące przesłanki / warunki:

1. Krótkoterminowe składowanie do celów przeładunkowych z reguły nie przekracza 24 godzin.
2. W miejscu przeładunku nie dokonuje się żadnych zmian dotyczących opakowań lub samego produktu.

Stosownie do rozporządzenia 36. BImSchV o fakcie korzystania z placów przeładunkowych w celu przeładunku zrównoważonej biomasy należy powiadomić właściwą jednostkę certyfikującą. Jednostka certyfikująca przy najbliższej okazji na miejscu dokona jednorazowej kontroli przestrzegania powyższych wytycznych i przekaże stosowne pisemne potwierdzenie tego faktu do REDcert oraz do uczestnika systemu. Jednostka certyfikująca podczas każdego kolejnego audytu zweryfikuje sposób wykorzystywania placu przeładunkowego. W przypadku pojawienia się wątpliwości właściwa jednostka certyfikująca zawsze ma prawo do skontrolowania placów przeładunkowych.

6 Regulacja wyjątkowa w zakresie obowiązywania rozporządzenia w sprawie zrównoważonego rozwoju (Biokraft-NachV)

W ramach pierwszej certyfikacji przedsiębiorstw zbiórki odpadów (nabywców pierwotnych) wyjątkowo dopuszcza się, żeby w okresie pomiędzy pierwszym wystawieniem certyfikatu dla przedsiębiorstwa zbiórki odpadów a kontrolą tej jednostki łącznikowej jednostka certyfikująca przeprowadziła kontrolę wrywkową w przedsiębiorstwach wytwarzających odpady po upływie maksymalnie sześciu miesięcy.

Do 31 maja 2013 wystarczy, że certyfikaty wystawione dla przedsiębiorstw zbiórki odpadów (nabywców pierwotnych) zostaną przekazane do jednostek łącznikowych zlokalizowanych za tymi podmiotami nie później niż w momencie, w którym dane jednostki łącznikowe przystąpią do przetwarzania biomasy przekazanej przez danego nabywcę pierwotnego, a ostatnia jednostka łącznikowa sporządzi poświadczenie zrównoważonego rozwoju oraz zaświadczenie o podwójnym liczeniu. Tym samym przedsiębiorstwa zbiórki odpadów (nabywcy pierwotni) muszą być poddani certyfikacji w terminie do 31 maja 2013 roku, jednakże nie później niż do momentu sporządzenia przez ostatnią jednostkę łącznikową poświadczeń zrównoważonego rozwoju oraz zaświadczeń o podwójnym liczeniu w odniesieniu do towaru dostarczonego przez przedsiębiorstwo zbiórki odpadów.

Jeżeli do wytworzenia biopaliwa doszło przed 31 marca 2013 roku i przed tym dniem przeprowadzono certyfikację we wszystkich jednostkach łącznikowych, to odmiennie od postanowień § 9 ust. 2 zdanie 1 rozporządzenia 36. BImSchV zaświadczenie o podwójnym liczeniu można sporządzić do dnia 31 maja 2013 roku.

Zaświadczenie lub częściowe zaświadczenie o podwójnym liczeniu należy sporządzić, prowadzić i odpowiednio oznaczyć w aplikacji Nabisy zawsze razem z powiązaniem z nim (częściowym) poświadczeniem zrównoważonego rozwoju.

W przypadku biopaliw, które zostały wytworzone jeszcze przed rozpoczęciem roku kwotowego, odmiennie od § 9 ust. 2 zdanie 1 rozporządzenia 36. BImSchV istnieje możliwość sporządzenia zaświadczeń o podwójnym liczeniu do dnia 31 maja 2013 roku pod warunkiem, że do dnia 31 marca 2013 roku przeprowadzona została certyfikacja we wszystkich jednostkach łącznikowych.

Jeżeli biopaliwa, które zostały wytworzone w roku 2012 lub przed dniem 31 marca 2013 roku oraz w odniesieniu do tych biopaliw przed dniem 31 marca 2013 roku przeprowadzona została certyfikacja wszystkich jednostek łącznikowych, już dysponują poświadczeniem zrównoważonego rozwoju, istnieje taka możliwość, że za zgodą odbiorcy poświadczenia i na wniosek ostatniej jednostki łącznikowej Federalny Instytut Rolnictw i Wyżywienia dokona unieważnienia takiego poświadczenia na zasadzie określonej w § 2 ust. 3 nr 2 lub 3 rozporządzenia Biokraft-NachV, a następnie do dnia 30 czerwca 2013 roku zostanie sporządzone nowe poświadczenie zrównoważonego rozwoju razem z powiązaniem z nim zaświadczeniem o podwójnym liczeniu. Powyższe rozwiązanie można zastosować wyłącznie wtedy, jeżeli w momencie ponownego sporządzania zaświadczenia o podwójnym liczeniu

całkowita ilość biopaliwa, do którego odnosi się sporządzone wcześniej poświadczenie zrównoważonego rozwoju, nie została jeszcze wprowadzona do obrotu w oparciu o przepisy dotyczące zaliczania biopaliw w celu uzyskania odpowiedniego udziału procentowego tych biopaliw oraz jeżeli w aplikacji Nabisy nie doszło jeszcze do podziału poświadczenia zrównoważonego rozwoju na częściowe poświadczenia, ani też nie doszło do połączenia, przepisania na inny podmiot lub jeżeli poświadczenie to nie zostało usunięte.

7 Regulacja wyjątkowa w zakresie obowiązywania rozporządzenia w sprawie zrównoważonego rozwoju (BioSt-NachV)

W zakresie obowiązywania rozporządzenia BioSt-NachV Federalne Ministerstwo Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Nuklearnego (BMU) wprowadzając zarządzenie datowane na 18 lutego 2010 roku podało do publicznej wiadomości treść regulacji wyjątkowej dotyczącej sporządzania poświadczeń w zakresie wymaganego potencjału redukcji emisji gazów cieplarnianych. W związku z brakiem jednostek łącznikowych w procesie wykorzystania olejów spożywczych do wytwarzania energii elektrycznej, w którym pomiędzy etapem wytworzenia zużytego oleju spożywczego (po jego zużyciu zgodnie z przeznaczeniem lub po przekroczeniu okresu przechowywania oleju lub tłuszczu spożywczego) a etapem, w którym olej ten wykorzystywany jest do wytworzenia energii elektrycznej, nie występują żadne pośrednie etapy uzdatniania tego oleju, w momencie wytworzenia energii elektrycznej wystarczy, że dostawca zużytego oleju przedłoży oświadczenie własne.

Minimalne treści takiego oświadczenia własnego reguluje wyżej wspomniane zarządzenie ministerstwa. Ponadto na dostawcy zużytego oleju spożywczego ciąży obowiązek potwierdzenia operatorowi instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, że:

- dostarczony zużyty olej spożywczy lub też olej lub tłuszcz spożywczy to olej zgodny z kodem odpadów 20 01 25 załącznika 1 do rozporządzenia w sprawie odpadów biologicznych BioAbfV,
- dostarczony zużyty olej spożywczy stał się odpadem lub pozostałością w wyniku zużycia oleju lub tłuszczu spożywczego zgodnie z jego przeznaczeniem lub też w wyniku przekroczenia okresu przechowywania, oraz że nie został poddany żadnym innym działaniom przetwórczym (zwykła mechaniczna filtracja zużytego oleju spożywczego w celu oddzielenia materiałów obcych oraz uzależnione od lepkości

podgrzanie zużytego oleju spożywczego przed jego użyciem nie stanowią tutaj pośrednich działań przetwórczych)²

- nigdy nie doszło do zmieszania dostarczonego zużytego oleju spożywczego z inną biomasą ciekłą (dopuszcza się mieszanie z innymi ilościami zużytego oleju spożywczego w myśl zarządzenia ministerstwa z dnia 18 lutego 2010 roku).

W celu zweryfikowania danych podanych w oświadczeniu własnym dostawca zużytego oleju spożywczego zobowiązany jest do przechowywania złożonych oświadczeń własnych do końca trzeciego roku kalendarzowego licząc od roku, w którym doszło do sporządzenia przedmiotowego oświadczenia własnego.

Regulacja wyjątkowa, która została wprowadzona na mocy zarządzenia Federalnego Ministerstwa Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Nuklearnego z dnia 18 lutego 2010 roku, nie dotyczy zużytego oleju spożywczego w zakresie zastosowania rozporządzenia Biokraft-NachV.

² Zarządzenie Federalnego Ministerstwa Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Nuklearnego z dnia 18 lutego 2010 roku

Załącznik 1

Ustalenie zakresu prób losowych w przypadku kontroli na miejscu oraz kontroli certyfikacyjnej, stanowiącej podstawę wydania certyfikatu, w przedsiębiorstwach zbiórki odpadów (u nabywców pierwotnych) stosownie do § 2 ust. 3 nr 1 litera b) rozporządzenia Biokraft-NachV

liczba przedsiębiorstw wytwarzających odpady	kontrola księgową w przedsiębiorstwie zbiórki			kontrola na miejscu w przedsiębiorstwach wytwarzających odpady		
	ogólny poziom kontroli			ogólny poziom kontroli		
	I	II	III	I	II	III
2 do 8	2	2	3	2	2	3
9 do 15	2	3	5	2	3	5
16 do 25	3	5	8	3	5	7
26 do 50	5	8	13	5	7	7
51 do 90	5	13	20	5	7	7
91 do 150	8	20	32	7	7	7
151 do 280	13	32	50	7	7	7
281 do 500	20	50	80	7	7	9
501 do 1200	32	80	125	7	9	11
1201 do 3200	50	125	200	7	11	14
3201 do 10000	80	20	315	9	14	18
10001 do 35000	125	315	500	11	18	22
35001 do 150000	200	500	800	14	22	28
150001 do 500000	315	800	1250	18	28	35
500001 i więcej	500	1250	2000	22	35	45

Dokonując wyboru próby losowej należy uwzględnić obszary objęte ryzykiem występowania nieprawidłowości. Kontrola musi uwzględniać indywidualne właściwości przedsiębiorstwa. Kontrolą muszą być objęte duże, średnie i małe przedsiębiorstwa wytwarzające odpady.

Każde przedsiębiorstwo wytwarzające odpady musi mieć szansę, że zostanie wybrane w celu przeprowadzenia w nim wrywkowej kontroli księgowej lub kontroli na miejscu. Oznacza to, że prawdopodobieństwo przeprowadzenia kontroli ma być takie same dla każdego przedsiębiorstwa wytwarzającego odpady.

Należy sporządzić dokumentację dotyczącą rodzaju próby losowej oraz ryzyk stanowiących podstawę przeprowadzenia kontroli. Ponadto należy sporządzić dokumentację zawierającą ocenę wyników kontroli.